

Sygn. akt IV KZ 5/16

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **A. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 lutego 2016 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKo [...],

w przedmiocie odmowy przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania,

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

W dniu 18 września 2015 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynął wniosek A. S. o wznowienie postępowania oraz ustanowienie mu obrońcy z urzędu w celu złożenia wniosku o wznowienie. Takiego obrońcę skazanemu wyznaczono. Nie stwierdził on jednak podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania. Dlatego też A. S. został wezwany do uzupełnienia w terminie 7 dni braku formalnego jego pisma procesowego poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata albo radcę prawnego z wyboru pod rygorem odmowy jego przyjęcia. We wskazanym terminie skazany braku tego nie uzupełnił. Stąd, przywołanym wcześniej zarządzeniem z dnia 11 grudnia 2015 r., odmówiono A. S. przyjęcia jego własnoręcznego wniosku o wznowienie postępowania.

Zarządzenie to w terminie zaskarżył wnioskodawca. We wniesionym zażaleniu skarżący wskazał na okoliczności, które podał już uprzednio w

sporządzonym przez siebie wniosku o wznowienie postępowania, a dotyczące mającego jakoby mieć miejsce podrobienia jego podpisu na protokole okazania. Ponadto podniósł nienależyte wykonanie obowiązków przez wyznaczonego z urzędu obrońcę, który nie stwierdził podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. A. S. stwierdził też, że brak jest dowodów jego winy. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji procesowej i skierowanie sprawy do ponownego rozpatrzenia, a w związku z tym o zbadanie przez grafologa, czy podpis w karcie okazania należy do niego oraz o dopuszczenie dowodu z zeznań określonych świadków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie to nie jest zasadne i nie podlega uwzględnieniu. Prawdłowo bowiem odmówiono przyjęcia własnoręcznego wniosku A. S. o wznowienie postępowania.

Jak zasadnie podniesiono już w zaskarżonym zarządzeniu, przepis art. 545 § 2 k.p.k. wyraźnie zakłada, że jeżeli wniosek o wznowienie postępowania nie pochodzi od prokuratora, to powinien być sporządzony i podpisany przez obrońcę albo pełnomocnika. W sprawie niniejszej, po poinformowaniu Sądu Apelacyjnego w [...] przez wyznaczonego skazanemu obrońcę z urzędu, że nie dostrzega podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania, prawidłowo wezwano A. S. do usunięcia wskazanego wcześniej braku formalnego jego wniosku o wznowienie postępowania. Jak już wskazywano, skazany powyższego braku w zakreślonym mu terminie jednak nie uzupełnił.

Przywołane tu okoliczności jednoznacznie wskazują, że zaskarżone zarządzenie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego o wznowienie postępowania jest prawidłowe w następstwie uznania, iż pismo to dotknięte jest brakiem formalnym, który uniemożliwia nadanie mu biegu (art. 120 § 2 k.p.k.). Również w samym zażaleniu skarżący nie podnosi tego rodzaju argumentacji, która przekonywałaby o nieprawidłowości wydanego zarządzenia. Ponownie przytacza on bowiem argumenty świadczące - jego zdaniem – o wystąpieniu przesłanek do wznowienia postępowania, choć kwestie te były już przedmiotem rozważań wyznaczonego mu z urzędu obrońcy. Obrońca ten zapoznał się przy tym z materiałami sprawy, pismami skazanego i spotkał się kilkakrotnie z nim, a następnie

w sporządzonej opinii stwierdził, że brak jest w niniejszej sprawie podstaw do wznowienia postępowania, uzasadniając przy tym obszernie swoje stanowisko.

Skarżącemu wskazać przy tym należy, że organ procesowy, który wyznacza obrońcę z urzędu, nie ma prawnych możliwości kontrolowania zasadności przedstawionego przez tego obrońcę stanowiska. Jest on jedynie uprawniony do dokonania oceny prawidłowości wykonania przez niego obowiązków celem zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w zakresie wynikającym z art. 84 § 3 k.p.k.

Jak już podniesiono, w sprawie tej nie stwierdzono jednak, aby wyznaczony z urzędu obrońca w sposób nierzetelny wykonał zlecone mu czynności. Sąd Najwyższy, rozpoznając niniejsze zażalenie, bada zaś wyłącznie zgodność z prawem zaskarżonego zarządzenia. Jak już wskazano wcześniej zostało ono wydane w zgodzie z prawem. Dlatego też Sąd Najwyższy utrzymał je w mocy.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.